

Zsolt 3

URam, mily sok ellenségem van, mily sokan támadnak rám! Sokan mondják rólam: Nem segít rajta Isten! De te, URam, pajzsom vagy nekem, dicsőségem, aki fölemeled fejem. Hangosan kiáltok az ÚRhoz, és ő meghallgat szent hegyén. Lefekszem, alszom és fölbredek, mert az ÚR támogat engem. Nem félek a sok ezeryi néptől, amely körülvelt engem. Állj mellém, URam, szabadíts meg, Istenem! Hiszen te vered arcul minden ellenségemet, kitördeled a bűnösök fogait! Az ÚRtól jön a szabadítás. Legyen áldásod népeden!

Lk 4,14-30

Jézus a Lélek erejével visszatért Galileába, és elterjedt a híre az egész környéken. Tanított a zsinagógáikban, és dicsőítette mindenki. Amikor Názáretbe ment, ahol felnevelkedett, szokása szerint bement szombatán a zsinagógába, és felállt, hogy felolvasson. Odanyújtották neki Ézsaiás próféta könyvét, ő pedig kinyitotta a könyvtekercset, és megkereste azt a helyet, ahol ez van megírva: „Az Úrnak Lelke van énrajtam, mert felkent engem, hogy evangéliumot hirdessek a szegényeknek; azért küldött el, hogy a szabadulást hirdessem a foglyoknak és a vakoknak szemük megnyílását; hogy szabadon bocsássam a megkínzottakat, és hirdessem az Úr kedves esztendejét.” Ekkor összegöngyölítve a könyvtekercset, átadta a szolgának, és leült. A zsinagógában mindenkinek a tekintete rajta függött; ő pedig így kezdett beszélni hozzájuk: Ma teljesedett be ez az írás a fületek hallatára. Mindnyájan egyetértettek vele, majd elcsodálkoztak azon, hogy a kegyelem igéit hirdeti, és azt kérdezték: Nem József fia ez? Ő pedig így szólt hozzájuk: Biztosan azt a közmondást mondjátok rám: Orvos, gyógyítsd meg magadat! Amiről hallottuk, hogy megtörtént Kapernaumban, tedd meg itt is, a saját hazádban! Majd így folytatta: Bizony mondom nektek, hogy egyetlen próféta sem kedves a maga hazájában. Igazán mondom nektek, hogy sok özvegyasszony élt Izráelben Illés napjaiban, amikor bezárult az ég három esztendőre és hat hónapra, úgyhogy nagy éhínség lett azon az egész vidéken, de egyikükhöz sem küldetett Illés, csak a Szidónhoz tartozó Sareptába egy özvegyasszonyhoz. És sok leprás volt Izráelben Elizeus próféta idejében, de egyikük sem tisztult meg, csak a szír Naamán. Amikor ezt hallották, a zsinagógában mindenki megtelt haraggal, felkeltek, kiűzték őt a városból, és elvitték annak a hegynek a szakadékáig, amelyen városuk épült, hogy letaszítsák; ő azonban átment közöttük, és eltávozott.

Lehetőség és veszély, hogy egy olyan környezetben vagy, ahol szokás szintjén találkozhatasz Isten igéjével.

A veszély az, amiről Jézus beszél: hozzászokhatsz, ahhoz, amit hallasz, és ezért nem reagálsz rá a neki járó intenzitással. Azok a szenzációk, és tragédiák, amikről a Szentírásban olvasol már nem mozdítanak meg egyáltalán: Jézus meggyógyított egy vakon született embert? Feltámasztott egy halottat? Másfél napon át gyalázták gúnyolták és kínozták, amíg végül belehalt? Igen ezt már mind ismerjük, vagy legalábbis ismerni véljük. Ahogy a názáretiek.

Ezért volt – bizonyos értelemben könnyebb azoknak a helyzetek, akiket itt Jézus példaként felhoz: *Igazán mondom nektek, hogy sok özvegyasszony élt Izráelben Illés napjaiban, amikor bezárult az ég három esztendőre és hat hónapra, úgyhogy nagy éhínség lett azon az egész vidéken, de egyikükhöz sem küldetett Illés, csak a Szidónhoz tartozó Sareptába egy özvegyasszonyhoz. És sok leprás volt Izráelben Elizeus próféta idejében, de egyikük sem tisztult meg, csak a szír Naamán.* Az ő számukra teljesen új, és ezért sokkoló erejű volt, amit velük tett az Isten.

Ugyanakkor ennek az a másik oldala, hogy Ők addig nem találkoztak Istennel. Az addigi életük sötétségben telt. És ezért lehetőség az, hogy mi az Isten közelében lehetünk a napi áhítatainkon és egyéb alkalmainkon keresztül.

Lehet, hogy volt már olyan közöttünk, aki morgolódott amiatt, hogy megint ugyanazt kapta reggelire, vagy uzsonnára, mint az előző napokban. S közben rengetegen vannak olyanok a világban, akik örülnének, ha bármit(!) kaphatnának reggelire, uzsonnáról nem is beszélve. Ugyanígy tekinthetünk ezekre a reggelekre is: becsüljük meg a lehetőséget, azt, amit kaphatunk általa.

Rengetegszer beszélnek arról – nem véletlenül – pszichológusok, életmód-tanácsadók, hogy mekkora jelentősége van életünkben a szokásoknak. Mind a jó, mind a rossz szokásoknak. Pl. iszonyú küszködést jelent leszokni egy rossz beidegződésről, mint a körömrágás, vagy a dohányzás. Viszont megtarthat és átsegíthet egy nehéz, depressziós, alulmotivált időszakban is egy jó szokás, mint pl. hogy elmész futni, sétálni, vagy még inkább az, hogy leülsz, vagy letérdelsz imádkozni, csendességet tartani.

Amikor majd kikerültök a líceumból, nektek magtoknak kell folytatnotok azt, ami itt „magától” megy. Két dolgot tanulhatsz meg ezeken a reggeli áhítatokon: az egyik az, hogy hogyan ne figyelj oda, s ereszd el

a füled mellett, ami elhangzik, a másik az, hogy ha figyelsz, jelen vagy akkor napról napra épülhetsz, erősödhetsz általa.

Ismeritek a tékozló fiú példázatát. Ebben szerepel a tékozló fiú mellett a bátyja, aki ott élt végig az Atya közelében. De közben semmit nem értett abból, hogy ki is az Atya valójában. Gürizett, mint egy igásló és soha semmit nem mert kérni az Atyjától. Pedig meglett volna a lehetősége:

Az idősebb fiú pedig a mezőn volt, és amikor hazajövet közeledett a házhoz, hallotta a zenét és a táncot. Előhívott egy szolgát, és meg tudakolta tőle, hogy mi történt. A szolga így felelt: A testvéred jött meg, és apád levágatta a hízott borjút, mivel egészségben visszakarta őt. Ekkor az megharagudott, és nem akart bemenni. De az apja kijött, és kérlelte őt. Ő azonban ezt mondta az apjának: Látod, hány esztendeje szolgállok neked, soha nem szegtem meg parancsodat, de te sohasem adtál nekem még egy kecskegidát sem, hogy mulathassak barátaimmal. Amikor pedig megjött ez a te fiad, aki parázna nőkkel tékozolta el vagyonedat, levágattad neki a hízott borjút. Ő azonban ezt mondta neki: Fiam, te mindig velem vagy, és mindenem a tied. Vigadnod és örülnöd kellene, hogy ez a te testvéred meghalt és feltámadott, elveszett és megtaláltatott.

Ne legyetek ilyenek, mint ez a fiú, vagy mint a názáretiek: Ne engedjétek, hogy elmenjenek mellettetek azok a lehetőségek, amiket az Isten közelsége jelenthet számotokra!